

er lykkedes den ærede Endringsforslagsstiller at overbevise mig om, at der i Realiteten er vundet Noget for de Skibsfarende Sikkerhed ved Endringsforslaget, og, dersom dette skulde være Tilfældet, vilde det dog være mindre heldigt blot for en Omfkrivning af Loven at sende den tilbage. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem havde ganske Ret, naar han kun saae Lovens Betydning deri, at den vilde sørge Erstatningsansvaret for dem, der overtraadte Bestemmelserne, thi jeg troer, at selve Bøderne ogsaa have deres ingenlunde ringe Betydning, ganske vist langt mindre for Skibe, som ere under Seilads, og som forsømme f. Ex. at have de befalede Lanterner oppe, end for Skibe, der ligge paa en Rhed eller i et almindeligt befeilet Farvand. Der troer jeg, man meget hyppigt vil gjøre Strafsvar gjældende, selv om der ikke er steet nogen Ulykke, eller om der ikke har fundet noget Sammenstød Sted, saaledes at der altsaa ikke bliver Spørgsmaal om Erstatningsansvar. Jeg skjønner ikke rettere, end at de Udtryk, der ere brugte i Lovudkastet om Erstatningsansvar, ligefrem henpege paa de gamle, nu gjældende Retregler i saa Henseende. Det blev nævnt allerede ved 1ste Behandling — jeg erindrer ikke, om det var af det ærede Medlem fra Thisted (Klein) eller det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (L. E. Larsen) — at disse Regler gaae saalangt tilbage som til Christian V's Lov, og at Bestemmelsen var, at forsaavidt vedkommende Skibsfører havde tilfibeat, hvad der maatte anses for at være almindelig Skibsbrug, eller hvad der i Almindelighed kunde fordres af en dygtig Skibsfører, vilde Erstatningsansvar blive gjort gjældende. Mig bekendt, er der ikke i de tidligere Lovregler noget mere Præcist om Erstatningsansvaret, og det forekommer mig ikke, at Endringsforslaget i saa Henseende gjør nogen Forandring deri, idet det kun henviiser til Omstændigheder og Medfør af almindelige Retregler. Ja, jeg skal meget villig saavel paa dette Punkt som paa andre underordne min juridiske Indsigt det ærede Medlems, og det er altsaa kun, forsaavidt min Betragtning maatte være den rigtige, nemlig at der i Realiteten Intet vil være forandret med Hensyn til Erstatningsansvaret ved Vedtagelsen af En-

dringsforslaget, at jeg maa fraraade at omforme Lovforslaget, som det foreligger fra Landsthinget. Den betydeligste Afvigelse mellem dette og Endringsforslaget og Lovforslaget, nemlig at der i Endringsforslaget udtrykkelig staaer, at der ved kongelig Anordning kan foreskrives Forholdsregler, medens det i Lovforslaget staaer som noget Forudsat, at dette skeer ved kongelig Anordning, forekommer mig ialfsald at være for ringe til at betinge Lovens Tilbageendelse.

Klein: Det er saa langt fra, at det kunde være min Hensigt at ville udtale nogen Misforstaaelse over, at dette Lovforslag var forelagt af Indenrigsministeren og ikke af Justitsministeren, at jeg troer, at jeg meget bestemt udtalte, at det forekom mig at fortjene Paastjønneelse, at den ærede Indenrigsminister havde sat denne Sag i Bevægelse. En naturlig Anledning for ham til at gjøre det har der været i den Omstændighed, at hele Lovforslagets Fremkomst jo er bleven foranlediget ved et Andragende fra en stor Deel Skibsførere til Indenrigsministeriet, saa at det virkelig var dette Ministerium, der maatte sætte Sagen i Bevægelse. Forøvrigt maa jeg takke den ærede Minister for hans første Udtalelse, der jo gif ud paa, at dette Endringsforslag, hvorimod han ikke kunde have noget egentligt at indvende, ingenlunde vilde kunne berede Lovens Gjennemførelse paa andre Steder nogen Vanskelighed. Men det forekommer mig, at den ærede Minister noget formindskede Opfordringen for mig til at hde ham min Tak for hans første Udtalelse ved det sidste Udtryk, han brugte, at han nemlig vilde fraraade at vedtage Endringsforslaget, hvis der ikke maatte være nogen Realitetsforskjel tilstede mellem dette og Lovforslaget, idet han derhos forudsatte, at der ikke var nogen saadan Realitetsforskjel tilstede. For det Første vil jeg da nu gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig ikke at være ganske uden Betydning, at man stiller i Spidsen af Loven den Udtalelse, at Regjeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at foreskrive disse Bestemmelser, hvorom der er Tale. Det er nemlig den Deel af Loven, der for Fremtiden skal give de Forrifter, hvorom der er Spørgs-